เป็นโลกิยธรรมและโลกุตรธรรมเป็นต้นการนำหลักธรรมมาใช้กับการแก้ปัญหาของสังคมถือเป็นสิ่งสำคัญในสังคมไทยปัจจุบันในสังคมทุกๆสังคมย่อมมีผู้นำซึ่งเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในการนำสมาชิกไปสู่เป้าหมายที่ได้วางเอาไว้ร่วมกันสังคมไทยก็เช่นเดียวกันย่อมมีผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธหมายถึงผู้ที่มีความรอบรู้รอบคอบมีวิสัยทัศน์มีความรู้ความสามารถรับผิดชอบในการทำงานมีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมองผู้ใต้บังคับบัญชาในแง่ดีมีความยุติธรรมมีหัวใจพระพรหมรู้รักสามัคคีมีความเสียสละไม่มีมานะทิฏฐิปราศจากอคติซึ่งคุณธรรมต่างๆเหล่านี้จะต้องมีอยู่ในตัวของผู้นำที่จะทำให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงานด้วยการบริหารตนการบริหารคนและการบริหารงานในองค์กรตามแนวทางของพระพุทธศาสนาถือว่าการที่จะเป็นผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธที่ดีนั้นต้องมีคุณสมบัติตามหลักพุทธธรรมผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธที่จะนำบุคคลอื่นนั้นตามรอยพระพุทธศาสนาถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากยิ่งองค์กรมีขนาดใหญ่เท่าใดความสำคัญของผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธที่มีต่อสมาชิกในองค์กรก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นองค์กรใดได้ผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธที่ดีองค์กรนั้นก็จะดีไปด้วยในทางตรงกันข้ามองค์กรใดได้ผู้นำที่ไม่มีภาวะผู้นำเชิงพุทธองค์กรนั้นก็ต้องประสบกับความยากลำบากในการบริหารงานขององค์กรนั้นๆ (Sumet Tuntiwetchakul, 2531 : 30 – 31)

"การพัฒนา (Development)" เป็นสิ่งที่ทุกสังคมยอมรับและให้ความสำคัญและพยายามหาทางที่จะไปสู่ผลสัมฤทธิ์ด้วยแนวทางและวิธีการต่างๆตามระบบความคิดความเชื่อและปรัชญาที่เรียกว่า "กระบวนทัศน์การพัฒนา" (Development paradigm) ที่ปรากฏอยู่ในสังคมซึ่งไม่ได้คงที่ตายตัวอยู่ตลอดไปเพราะแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเป็นแนวความคิดเชิงปทัสถานจึงมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกระบวนทัศน์การพัฒนาในสังคมใดสังคมหนึ่งย่อมมีอิทธิพลในการกำหนดอุดมการณ์เป้าหมายและแนวทางรวมถึงนโยบายและกลยุทธ์การพัฒนาอันมีผลต่อวิถีการดำรงชีวิตด้านต่างๆ ของคนในสังคมนั้น ได้แก่ 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ "คนและชุมชน" 2) จัดระบบการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย 3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

การพัฒนาชุมชนจึงเป็นการนำวิธีการพัฒนามาใช้ในชุมชนวิธีการหนึ่ง เช่นเดียวกับการศึกษา การพัฒนาการเมือง การพัฒนาชนบท การพัฒนาการเกษตร การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นต้นซึ่งมีปรัชญา แนวความคิด หลักการวิธีการและแนวทางปฏิบัติที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเองการพัฒนาชุมชนจึงแตกต่างออกไปจากการพัฒนาที่กล่าวแล้วข้างต้น การพัฒนาชุมชน คือ การพัฒนาความรู้ ความสามารถของประชาชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการช่วยตนเอง เพื่อนบ้านและชุมชนให้มีมาตรการความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยการร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับรัฐบาล เป็นวิธีการนำเอาบริการของรัฐบาลผนวกเข้ากับความต้องการของประชาชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การพัฒนาชุมชน จึงเป็นกระบวนการที่รัฐบาลและประชาชนในชุมชน ร่วมมือกันวางแผนเพื่อปรับปรุงสร้างสรรค์ชุมชนให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและสิ่งแวดล้อม ตามความต้องการของประชาชนในชุมชน โดยอาศัยความคิดริเริ่ม การพึ่งตนเองของประชาชนเป็นสำคัญ แต่ถ้าประชาชนไม่เกิดความคิดริเริ่มด้วยตนเอง รัฐบาลก็ใช้